

Učiteljski TOVARIŠ.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. vsakega meseca na celi poli. Cena mu je za celo leto 3 gold., za pol leta 1 gold. 50 kr. Spise in dopise prejema vredništvo; naročnino in oznanila pa prejema in razpošiljanje oskerbuje založništvo.

List 24.   V Ljubljani, 15. decembra 1878.   Tečaj XVIII.

V a b i l o

k naročevanju „UČIT. TOVARIŠA“ za l. 1879.

§ pričujočo številko doveršuje „Učit. Tovariš“ svoj XVIII. tečaj. Človek, ki dolgo živi, marsikaj skusi, in list, ki več let izhaja, vé tudi marsikaj povedati o svojem času in o premaganih težavah. Modri se ravná po okoliščinah, ter se v nebistvenih rečéh obrača po kraju in času. Tega načela smo se deržali pri svojem vredovanji kolikor, toliko tudi mi, da vstrežemo slovenskim čitateljem in svojim tovarišem, za katere list pišemo. Vsak list je nekaj tudi lastnina pisateljev, in tako tudi „Učit. Tov.“, v katerem naj učitelji starejši in mlajši svoje moči skušajo in sad svojega delovanja donášajo sedanjemu in prihodnjemu rodu. Naše poglavitno načelo pa se zarad tega nikakor ne spreminja. Versko prepričanje in narodna zavest ostanete nam tudi v prihodnje zvezdi vodnici pri našem delovanji, in zvesti tovarišici na svojem potovanji.

Sedaj ko skušnja za nas govori, je toliko lože naše delovanje in verjetnejše naše besedovanje. Tovariši že sedaj vedo iz lastne skušnje, da duhovni niso tako černi, kakor so jih pred nekaj časom naslikovali; narodnjaki ne taki neprijatelji šolski, kakor so jih nekateri razkričevali; prepričali so se pa tudi, da konju dokler ga lové, ovsa molé; ko ga pa v voz vpregajo, mu z bičem pomagajo! No, tega sedaj ni dalje praviti tovarišem, marveč povdarjati hočemo, da se posvetno obzorje vedno spreminja in da mora vsak človek, tem bolj učitelj, ki hoče biti voditelj

drugim, imeti svoje stalne nazore, da se ne bode sukal po vetru kakor petelin na strehi. — To in še veliko drugega bi „Učit. Tov.“ rad svojim čitateljem povedal; ker je pa prostor otesnjen in omejen in se vse ne more povedati v eni sami številki, ne ostaja tedaj nič drugega, nego da se naročite na „Tovariša“ za celo leto ali vsaj za pol leta. Neradi mnogo obetamo, ker potem bi ne mara preveč od nas pričakovali, pa kar bode moči, bode „Tov.“ prinašal različnega berila, temu to, onemu drugo na ljubav in korist. Že doslej je, ne da bi se hvalili, več donašal kot obetal. Vsaj odlični narodnjaki nam pravijo tako. Slava — se vé — bodi zato našim dopisnikom! Gradiva nam ni nikdar manjkalo, marveč je nekako ostajalo, a sčasoma je prišlo vse na versto. Nanašaje se na skazano ljubav in prijaznost in na obetano pomoč se zopet lotimo sitnega vredovanja slovenskega šolskega lista. Vi spoštovani rodoljubi, ki sicer ne potrebujete našega lista, nikar ne zapuščajte učiteljev, marveč ostanite jim zvesti; a vi mili sodrugi, skerbite, da se list čedalje bolj širi v učiteljskih krogih, kjer morda prodira boljše spoznanje; nikarte, da bi se Vam oponašalo: Kaj hočete vi s svojo narodnostjo, saj še jednega lista v svojem jeziku nimate! Poglavitno to je, kar nam poleg svésti o dobri reči dela pogum, da vstrajamo pri svojem poslu. Slovenski rodoljubi, mislim, da se razumemo; tedaj to tudi pokažite v djani, in berž ko berž se naročite na „Učit. Tov.“ za prihodnje leto. Narodni ponos nekako tirja tudi od Vas, da pomagate slovenskemu učiteljstvu pri izdajanji lastnega šolskega lista. Razdelimo breme in tako ga bomo nosili laže. Velja pa „Učit. Tov.“ za celo leto 3 gl. a za pol leta 1 gl. 50 kr. Spise in dopise prejema vredništvo, **Matej Močnik**, učitelj na I. mestnej šoli v Ljubljani, stari terg h. št. 13; naročnino in naznanila pa založnik **R. Milic** na starem tergu h. št. 19. Pri tej priliki pa v imenu založništva vljudno pozivamo vse gospode, ki so list dobivali, na uplačevanje zaostale naročnine. Ako kdo želi, mu postrežemo še z nekaterimi prejšnjimi letniki. Bog z nami!

Učenje tujih jezikov. *)

(Konec.)

Te metode se mislijo zdaj (saj po nekoliko) poprijeti po slovenskih mestih, ker bere se, da bo moral učitelj malim otročičem že v prvem razredu — še preden bodo kaj nemškega brati in pisati znali — razne

*) V zadnjem listu str. 354 naj se v 9. versti za besedo vprašanje pristavi „kterega jezika naj se najprej učimo“.